

Blomsterhelsning /

Lundequist, Sophie,

81 A Br.

National Library
of Sweden

LUNDEQUIST, S

Stockholm:
R. BLAEDEL & CO
(G. Chelius)
1890.

Vitt Sr.
(M)
o

Leaf Successor of Hollander.

Blomsterhelsning

Verser af

S. H . . . r.

På hvartenda bokens blad
Ville jag en vänlig rad
Uppå blomsterspråket skrifva,
Och med hvarje blomma jag
Ville uppå denna dag
Dig en välgångsönskan gifva.

Stockholm
R. BLAEDEL & Co.
(G. CHELIUS).

BLOMSTERHELSNING.

I gullgul klädnad, år från år,
Ler fältets lysande ranunkel.
I solens strålbud helst hon står,
Hon älskar icke skogens dunkel.

Till prydnad uti ungmöns lock
Hon aldrig sändes i föräring.
Men hennes blomkalk lemnar dock
Åt boskapshjorden riklig näring.

Långt bättre är i enkel drägt
Att obemärkt och nyttig vara,
Än söka främst bland rosors slägt
Att lysa och beundras bara.

Behag och nytta kunna dock
Förenas inom samma väsen,
Och därför hon försvarar och
Sin anspråkslösa plats bland gräsen.

Om hvarje blomna på
vår jord
Förmådde kläda sig i ord
Hon kunde dock ej säga dig
Hur varmt du älskas utaf mig.

ENGELNS JUVEL.

MED snöhvita vingar en engel skred.

I glänsande stjernornas sfer.

Då föll en juvel ur hans krona ned

Till jorden och stannade der.

En stämma då hördes af höjden gå

Och engelen talade så:

“Välsignad i evighet vare den

Som ger mig mitt smycke igen”.

Och hastigt då gingo mangrant ur hus

På upptäcktsfärd qvinnor och män.

De sökte förgäfves i jordens grus

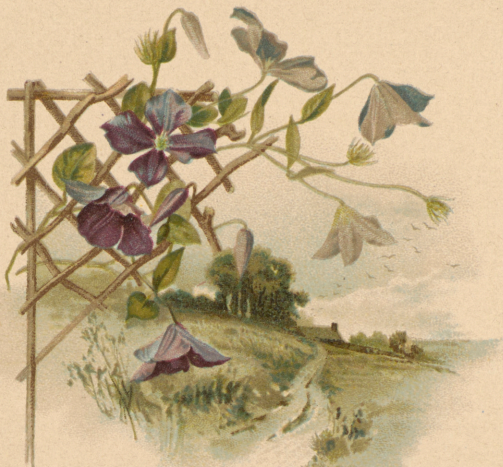
Klenoden och söka väl än.

Då se, efter vandring tröttsam och lång

Han fans dock omsider en gång.

Med glans som en strålande stjerna klar

Ett ljuslockigt barn det var.

När klockan
ringer på grönan äng,
Hvar blomma skyndar att gå i säng.
Liksom ett barn efter leken trött
Hon sluter ögat och somnar sött.

ÅRETS TIDER.

TRÄDEN knoppas, lärkor slå,
Vårvind andas öfver kullen
Och i drägter, hvita, blå,
Titta sipporna ur mullen.
Allt är lif och lust och sång
I den vaknande naturen.

Rosen öppnar nu sin kalk.
Svalorna till norden komma.
Fjäriln fladdrar, liten skalk
Ifrån blomma och till blomma.
Allt är kärlek lefnadsfröjd
I den blomstrande naturen.

Solen nu med mattadt sken
På en molnhöljd himmel sitter,
Knappast från en gulnad gren
Höjs en ensam fogels qvitter.
Allt är vemod, dysterhet
I den döende naturen.

Ned ur molnets sköte far
Snön i täta hvita flingor,
Och på rutan, nyss så klar,
Frosten ritar fina slingor.
Allt är köld och ödslighet
I den slumrande naturen.

Stod hon uti skuggan gömd
Icke utställd att beskådas,
Rosen skulle dock förrådas
Af sin anda, verldsberömd.

Hur glad och ljuflig är den tid
Då rosen knoppas,
Ett barn, i morgonslummer blid,
Som ler och hoppas.
Ack, huru ljuflig är den tid
Då rosen knoppas!

Hur skön och härlig är den tid
Då rosen blommar,
Och vällukt gjuts kring nejden vid
I solrik sommar.
Ack, huru härlig är den tid
Då rosen blommar!

Hur mörk och dyster är den tid
Då rosen bleknar
För frostens vind från nordanlid,
Som kronan tecknar.
Ack, huru dyster är den tid
Då rosen bleknar!

Ack, huru skön i
nordens vår
Den friska gröna
ängen står,
Då mången liten
blomsterknopp
Emellan gräsen
skuter opp.

TUSENSKÖNAN.

SOM stjernan lyser i det blå
Så lyser den uti det gröna
Den täckaste bland blommor små
Du lilla, vackra tusensköna.

När rosen hedersplatsen har
Ljuft doftande i sommarnatten,
Du dröjer i det låga qvar
Och kantar anspråkslös, rabatten.

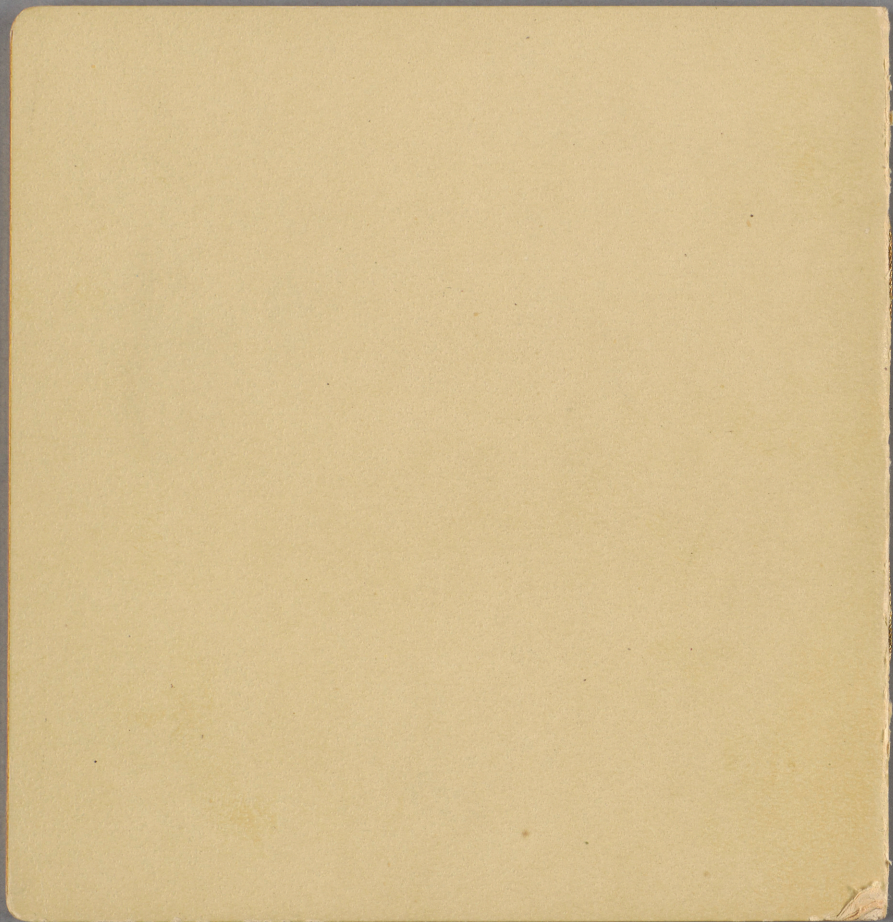
Drottning uti floras rike
Rosen alltid var och är,
Med en skönhet utan like
Kronan hon bland blommor bär.

Tryckt i Nürnberg, Bayern
1890.

Kungl. biblioteket

0 0000 000136826

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

